

16. ที่ปรึกษาธนาคารไทยพาณิชย์และบาฮินท์

16.1 ตั้งบริษัทคอมพิวเตอร์โปรเฟสชันนัลเซอร์วิส

กลับจากอเมริกาอยู่เมืองไทยแม้จะได้ตำแหน่งสูงคือจากศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยนิวยอร์กมาเป็นศาสตราจารย์นิต้า ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ถึง 2 ครั้ง คือ โปรดเกล้าฯ เป็นข้าราชการชั้นพิเศษ แล้วโปรดเกล้าฯ เป็นศาสตราจารย์ แต่เงินเดือน ผิดกันราวฟ้ากับดิน เงินเดือนลดประมาณร้อยละ 95 ที่เคยได้เป็นแสนที่อเมริกาดลดลงเหลือ เดือนละประมาณ 7,000 บาท ที่เมืองไทย แม้จะมีเงินก้อนสะสมจากการทำงานที่อเมริกา ไม่น้อย ก็ไม่อยากจะเอามาใช้ต้องพยายามหารายได้ให้พอใช้ ซึ่งเดือนละ 7,000 บาท ไม่พอใช้แน่

ปรึกษาท่านผู้รู้ทั้งหลาย ท่านก็แนะนำว่า ควรจะตั้งบริษัทที่ปรึกษาด้านคอมพิวเตอร์ แล้วใช้ชื่อบริษัททำสัญญากับหน่วยงานที่สนใจใช้บริการจะได้นำค่าใช้จ่ายบางอย่าง ไปหักเป็นค่าใช้จ่ายของบริษัทได้

ฉะนั้น ผมจึงไปจดทะเบียนเป็นผู้ก่อตั้งและประธานบริษัทคอมพิวเตอร์โปรเฟสชันนัล เซอร์วิส จำกัด ระบุว่าทำได้ทุกอย่างตามธรรมเนียมการจดทะเบียนเป็นบริษัทในประเทศไทย แต่เน้นการให้คำปรึกษาด้านคอมพิวเตอร์

16.2 ที่ปรึกษาไทยพาณิชย์นำคอมพิวเตอร์ไปใช้เป็นครั้งแรก

ไปกราบคารวะ ท่านกรรมการผู้จัดการใหญ่ ธนาคารไทยพาณิชย์ตอนนั้น คือ ท่านประจิตร์ ยศสุนทร ท่านก็กรุณาให้งานศึกษาความเหมาะสมการนำคอมพิวเตอร์มาใช้งาน ธนาคาร โดยท่านกรุณาพาผมไปแนะนำในที่ประชุมผู้บริหารของธนาคารว่าในฐานะผู้เชี่ยวชาญ คอมพิวเตอร์จากอเมริกา และเป็นข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ด้านคอมพิวเตอร์ของเมืองไทย ผมจะไปช่วยงานไทยพาณิชย์

ผมศึกษาความเหมาะสมตามธรรมเนียมอเมริกัน คือรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การศึกษาเอกสารที่ธนาคารมีอยู่ และการสังเกตการทำงานของพนักงาน แล้วก็ทำรายงานเสนอว่า ควรจะใช้วิธีจะไปทำงานที่มีปัญหาเพื่อแสดงให้เห็นว่า คอมพิวเตอร์ ช่วยได้เป็นอย่างดี เป็นตัวอย่างให้คนอื่นในแผนกอื่นนำคอมพิวเตอร์ไปใช้บ้าง

งานที่ผมเสนอให้ใช้คอมพิวเตอร์ก็คือ ด้านบัญชีกระแสรายวัน ซึ่งเดิมมีปัญหาว่า พนักงานเจ้าหน้าที่มักจะพบว่ายอดเงินเข้าไม่ตรงกับยอดเงินออก จึงต้องอยู่เพื่อค้นหา ปรับปรุงจนค้ำมิด พนักงานเจ้าหน้าที่บ่นว่าไม่เคยได้กลับบ้านก่อนพระอาทิตย์ตกดิน

ผมก็เสนอว่าถ้านำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้แล้วจะสะดวกสบาย และได้กลับบ้านก่อน พระอาทิตย์ตกดิน ธนาคารก็กรุณารับข้อเสนอ

รูปที่ 16.1 เห็นสัญญาของท่านประจิตร ยศสุนทร โดยมี คุณหญิงชฎา วัฒนศิริธรรม เป็นผู้นำเสนอเรื่อง และท่านประยูร จินดาประดิษฐ์ เป็นสักขีพยาน

รูปที่ 16.2 กับพนักงานคอมพิวเตอร์ไทยพาณิชย์สมัยนั้น

16.2 เลือกเป็นเลขานุการคณะกรรมการประสานงาน

ขั้นตอนแรกที่ผมเสนอให้ธนาคารไทยพาณิชย์ทำคือ ตั้งคณะกรรมการประสานงานคอมพิวเตอร์ ทางธนาคารจะให้ผมเป็นประธานกรรมการแต่ผมกราบเรียนไปว่า ควรให้ผู้บริหารระดับสูงของธนาคารเป็นประธานกรรมการแต่ท่านผู้จัดการใหญ่มีภารกิจมาก จึงขอไม่เป็นประธานกรรมการ สมัยนั้นมีผู้บริหารระดับสูง อาทิ ท่านประยูร จินดาประดิษฐ์ ท่านธารินทร์ นิมมานเหมินท์ ท่านโอฬาร ไชยประวัติ และท่านชญา วัฒนศิริธรรม เป็นต้น

ตกลง ท่านประยูร จินดาประดิษฐ์ ซึ่งสมัยนั้นเป็นกรรมการรองผู้จัดการใหญ่ธนาคารไทยพาณิชย์ (ต่อมาเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารทหารไทย) กรุณารับเป็นประธานกรรมการประสานงานคอมพิวเตอร์ ท่านถามว่าผมจะเป็นรองประธานไหม ผมก็กราบเรียนว่าขอเป็นเลขานุการ เพราะความจริงเลขานุการเป็นคนสำคัญมาก เป็นคนจัดวาระการประชุม เป็นคนนำเสนอรายละเอียดเพื่อพิจารณาในการประชุม เป็นคนจดยางานการประชุม เป็นคนเขียนรายงานการประชุม ฉะนั้นจึงอาจนับได้ว่าเลขานุการเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการประชุมทุกขั้นตอน สามารถที่จะชักนำให้ที่ประชุมมีมติไปตามที่เลขานุการต้องการได้

ก่อนการประชุมคณะกรรมการประสานงาน ถ้ามีเรื่องอะไรสำคัญที่จะต้องขอมติที่ประชุม ผมจะไปหาประธานกรรมการ หรือผู้บริหารคนสำคัญเพื่อพยายามที่จะโน้มน้าวจิตใจให้ท่านรับเป็นเจ้าภาพ แบบที่ฝรั่งเรียกว่า “นำคำของเราไปใส่ในปากของท่าน (Put our words in his mouth)” นั่นคือให้ท่านรับว่าเป็นความคิดริเริ่มของท่าน แบบที่ฝรั่งเรียกว่า “เรื่องนั้นเป็นลูกของท่าน (His own baby)” ท่านก็จะได้พยายามเต็มที่ให้ได้มาตามที่ท่านและผมต้องการ การที่เลขานุการทำงานแบบนี้ ฝรั่งเขาเรียกว่าเป็น “การก้าวเท้าเตรียมให้พร้อมที่จะดำเนินต่อไป (Footwork)”

16.3 ใช้เครื่องซีเกอร์ทำงานด้านธนาคารเป็นแห่งแรก

สมัยนั้นธนาคารทั้งหลายใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ยี่ห้อดัง ตัวอย่างเช่น “ไอบีเอ็ม หรือ เอ็นซีอาร์ หรือ เบลอร์โรส หรือ เอ็นอีซี” ผมคิดนอกกรอบว่าไม่จำเป็นต้องใช้ยี่ห้อเหมือนคนอื่นขอให้ได้ของดี ไว้ใจได้ ในราคาต่ำก็แล้วกัน

ผมเขียนข้อกำหนด (Specifications) ขึ้นมา อาทิ “เครื่องเสียจะต้องแก้ไขให้ใช้งานได้ภายใน 1 ชั่วโมง” สมัยนั้นบริษัทคอมพิวเตอร์เขาสัญญากันว่า “ถ้าเครื่องเสียจะส่งช่างมาซ่อมภายใน 24 ชั่วโมง” ซึ่งมีความหมายว่า ถ้าเครื่องเสียเย็นวันศุกร์ เขาไม่นับวันเสาร์และอาทิตย์ เขาจะนับเฉพาะวันทำงาน นั่นคือถ้าเครื่องเสียแจ้งก่อนเลิกงานวันศุกร์ 1 ชั่วโมง ก็นับวันศุกร์ 1 ชั่วโมง วันจันทร์ 8 ชั่วโมง วันอังคาร 8 ชั่วโมง รวม 17 ชั่วโมง เหลืออีก 7 ชั่วโมง จึงจะครบ 24 ชั่วโมง ฉะนั้นก็ส่งช่างมาภายใน 7 ชั่วโมงแรกของวันพุธก็ได้ สรุปแล้วภายใน 24 ชั่วโมง

ทำการหลังจากแจ้งวันศุกร์ เขาก็ส่งช่างมาซ่อมวันพุธ ยิ่งกว่านั้นเมื่อช่างมาถึงแล้วจะซ่อมได้หรือไม่ได้ก็อีกเรื่องหนึ่ง

ข้อกำหนดว่าต้องซ่อมให้ใช้ได้ภายใน 1 ชั่วโมงนั้น ไม่มียี่ห้อตั้งยอมรับเลย ตกลงใช้ยี่ห้อซิงเกอร์ ยี่ห้อเดียวกับจักรเย็บผ้าและตู้เย็น โดยซิงเกอร์เสนอว่ามีเครื่องคอมพิวเตอร์สำรองมาตั้งไว้ให้ 1 เครื่อง ถ้าเครื่องที่ใช้อยู่เสียก็ให้ใช้เครื่องสำรองได้ทันที แล้วจึงจะซ่อมเครื่องที่เสีย

16.4 เป็นที่ปรึกษาบาฮินท์จัดอบรมผู้อำนวยการ

ผมได้เงินเดือนที่นี้ห้าเดือนละ 7,000 บาท ได้ค่าตอบแทนจากธนาคารไทยพาณิชย์ อีกเดือนละ 20,000 บาท รวม 27,000 บาท ก็ยังไม่พอใช้ จึงหางานเพิ่มอีก

หลายคนบอกผมว่า การทำราชการนั้นต้องทำทั้งวันจะไปทำงานอื่นอีกไม่ได้ ผมก็เห็นด้วยบางส่วน และไม่เห็นด้วยบางส่วน หลักการของผมคือ “งานหลวงไม่ให้ขาดงานราษฎรไม่ให้เสีย” ข้าราชการบางท่านทำงาน 8 ชั่วโมงต่อวัน บางท่านก็เอางานส่วนตัวไปทำในที่ทำงาน บางท่านนั่งคุยกัน บางท่านก็คุยโทรศัพท์เรื่องส่วนตัว แล้วเวลากลับไปบ้าน บางท่านก็ไม่สนใจเรื่องงานราชการเลย

ฉะนั้นผมจึงคิดว่า ถ้าผมทำงานวันละ 16 ชั่วโมง อุทิศให้ราชการวันละ 8 ชั่วโมง ไปเป็นที่ปรึกษาไทยพาณิชย์วันละ 2 ชั่วโมง รวมเป็นวันละ 10 ชั่วโมงก็ยังเหลืออีกวันละ 6 ชั่วโมง ผมจึงไปสมัครบริษัทบูซ อัลเลน แฮมิลตัน หรือเรียกสั้นๆ ว่า “บาฮินท์ (BAHINT = Booz Allen Hamilton International)” บริษัทข้ามชาติซึ่งตอนนั้นเป็นที่ปรึกษาการประปานครหลวง ตกลงกันทำงานให้บาฮินท์โดยเฉลี่ยวันละ 2 ชั่วโมง รวมทำงานราชการวันละ 8 ชั่วโมง ทำที่ไทยพาณิชย์วันละ 2 ชั่วโมง ที่บาฮินท์วันละ 2 ชั่วโมง รวมเป็นวันละ 12 ชั่วโมง ผมมีเวลาทำงานได้วันละ 16 ชั่วโมงก็ยังเหลือเวลาอีกวันละ 4 ชั่วโมง จากเวลาทั้งหมดวันละ 24 ชั่วโมง

งานที่ทำให้บาฮินท์ที่การประปานครหลวงก็เป็นงานที่สนุกสนานดี ถ้าวันไหนไประหว่างหยุดพักก็จะมีสภาพแรงงานใช้เครื่องกระจายเสียงด่าว่าผู้บริหารให้ฟัง

มีอยู่งานหนึ่ง ทางบาฮินท์จัดทำคู่มือการจัดซื้อจัดจ้างเป็นแฟ้มขนาดใหญ่หลายแฟ้ม ผมก็บอกว่าเอกสารมากมายอย่างนั้นคนไทยไม่อ่าน ทุกเรื่องต้องย่อให้สั้นให้กระชับ เขาก็เลยให้ผมเป็นคนย่อให้

อีกเรื่องหนึ่งบาฮินท์ออกข้อกำหนดตำแหน่งคอมพิวเตอร์ว่าผู้อำนวยการศูนย์คอมพิวเตอร์ต้องมีความรู้อะไรบ้าง ปรากฏว่าผู้อำนวยการที่เป็นอยู่ตอนนั้นขาดความรู้ด้านคอมพิวเตอร์บางสาขาวิชา จะส่งไปเรียนต่อก็จะเสียงานเสียการ ผมจึงเสนอจัดฝึกอบรม

ให้ที่การประสานครหลวงโดยผมสอนให้เอง มีการสอบวัดผลว่ามีความรู้จริง และออกประกาศนียบัตรให้โดยใช้ชื่อนิด้าและสมาคมคอมพิวเตอร์ที่ผมเป็นกรรมการอยู่ ก็ทำให้ผู้อำนวยการศูนย์คอมพิวเตอร์มีคุณสมบัติครบตามที่บาฮินท์กำหนด

รูปที่ 16.3 ไอทีที่ไอจัดฝึกอบรม

ในภาพซึ่งลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์เดอะเนชั่น ฉบับวันที่ 19 กรกฎาคม 2532
มี ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน (ที่ 2 จากขวา) ประธานกรรมการบริษัท
ดร. สุชาย ธนวเสถียร (ที่ 4 จากขวา) รองประธานกรรมการบริษัท
นายวิชัย จิวังกูร (กลาง) กรรมการผู้จัดการบริษัท

16.2 ประธานกรรมการบริษัทอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลเทคโนโลยี ทรานส์เฟอร์อินค์

เมื่อ 3 กรกฎาคม 2532 ได้จดทะเบียนบริษัทอินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลเทคโนโลยี
ทรานส์เฟอร์อินค์ โดย ศ.ดร. ศรีศักดิ์ จามรมาน เป็นประธานกรรมการ ดร. สุชาย ธนวเสถียร
เป็นรองประธานกรรมการ และ นายวิชัย จิวังกูร เป็นกรรมการผู้จัดการ โดยมีวัตถุประสงค์ที่

จะนำวิทยาการและเทคโนโลยีขั้นสูงจากต่างประเทศและภายในประเทศ มาถ่ายทอด แก่วิศวกร นักวิชาการ ผู้ชำนาญการ ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับเทคโนโลยี ผู้บริหาร ตลอดจนผู้สนใจ ทั่วไป โดยการบรรยายจะเป็นภาษาอังกฤษ หรือภาษาไทย ตามความถนัดของผู้บรรยาย เป็นหลัก

บริษัท ไอทีทีไอ ได้จัดฝึกอบรมหลายเรื่อง อาทิ

- การออกแบบซอฟต์แวร์
- ระบบยูนิกซ์ขั้นสูง
- สถาปัตยกรรมข่ายงานคอมพิวเตอร์
- การบริหารโครงการ
- การประยุกต์และบำรุงรักษาเครื่องงานแม่เหล็ก
- วิทยาการรหัสลับ
- ข่ายงานคอมพิวเตอร์
- การออกแบบระบบผู้ชำนาญการ
- การออกแบบแผงวงจรรวม
- ฯลฯ